

π. Νικόλαος Πέττας, ένας κληρικός με σπάνια πνευματικότητα (Αθ. Π. Χρονόπουλος, επίτιμος Γενικός Διευθυντής Υπουργείου Ανάπτυξης και Πρόεδρος Συλλόγου Καλαβρυτινών Πειραιώς «Η ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ»)

[/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΕΡΑΤΙΚΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ ΠΕΤΤΑ

Μαρτυρία Αθ. Π. Χρονόπουλου, επίτιμου Γενικού Διευθυντή Υπουργείου Ανάπτυξης και Προέδρου Συλλόγου Καλαβρυτινών Πειραιώς «Η ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ».

Στις 30 Μαΐου του 2016, στο εξωτερικό παρεκκλήσιο της ιστορικής και θρυλικής μονής της Αγίας Λαύρας Καλαβρύτων, τελέσθηκε την ημέρα της μνήμης του, το καθιερωμένο ετήσιο μνημόσυνο του Ιεράρχη Παλαιών Πατρών Γερμανού, εθνεγέρτη της ελληνικής επανάστασης του 1821. Στο μνημόσυνο προεξήρχε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής αρχιμ. Ευσέβιος Σπανός, συμπαραστατούμενος από την αδελφότητά του. Την πρωτοβουλία οργάνωσης της τελετής, όπως κάθε χρόνο, είχε ο Σύλλογος Καλαβρυτινών Πειραιώς.

Ο ΣΗΜΕΙΟΦΟΡΟΣ Π. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΕΤΤΑΣ 1941 - +4/1/2000
ΚΑΙ Η ΠΟΛΥΑΘΛΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑ ΤΟΥ
ΑΝΘΗ 1943 - +6/12/2012.

Εκτός από εμένα, τον πρόεδρο του ως άνω Συλλόγου και τα λοιπά μέλη, στην σεμνή τελετή παρεβρέθησαν, μεταξύ άλλων, ο Δήμαρχος Καλαβρύτων Γεώργιος Λαζουράς, η πρόεδρος του Παγκαλαβρυτινού Συλλόγου Πάτρας κ. Κατερίνα Ασημακοπούλου, ο Πρόεδρος της Ένωσης Καλαβρυτινών Αθήνας κ. Σωτήριος Τσενές, ο πρόεδρος της Ένωσης θυμάτων Καλαβρυτινού Ολοκαυτωματος Χαρίλαος Ερμείδης, ο πρόεδρος Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων «Ο Αρχαίος Κλείτωρ» Κωνσταντίνος Κατσιάρης, ο αντ/γος Ε.Α. κ. Γεώργιος Παπαδημητρόπουλος και ικανή αντιπροσωπεία του Εθνικοθρησκευτικού Γιαννακοπουλείου Ιδρύματος.

Κατά την διάρκεια της ομιλίας μου, αναφερόμενος στις δραστηριότητες του Συλλόγου μας, δήλωσα ότι το τελευταίο διάστημα «τοποθετήσαμε επί του θρόνου, τον Άγιο Γεράσιμο και τον Άγιο Σοφιανό στην Μονή Αγίας Τριάδος στο Λύρειο Ίδρυμα Αττικής». Δοθείσης της ευκαιρίας, ευχαρίστησα τον παρόντα στην τελετή, πανοσολογιώτατο αρχιμ. κ. Νεκτάριο Πέττα ο οποίος αφιλοτελώς μας καθοδήγησε σε αυτά και ευχήθηκα να είναι «αιωνία η μνήμη» των αξίων, θαυματουργών και οσιομαρτύρων γονέων του, δηλαδή των μακαριστών ιερέως Νικολάου Πέττα και της πρεσβυτέρας του Ανθής (βλ.: http://www.kalavrytanews.com/2016/05/blog-post_494.html).

Κατόπιν, ως οικοδεσπότης, ο Καθηγούμενος μας προσκάλεσε στο Αρχονταρίκι της Αγίας Λαύρας για το καθιερωμένο μοναστηριακό κέρασμα. Εκεί, ενώπιον όλων, πήρα το θάρρος να τον ρωτήσω για τον ιδιαίτερο σεβασμό που παρατήρησα πως τρέφει η αδελφότητα της Μονής για τον π. Νεκτάριο Πέττα παρόλο που, όπως προέκυψε από την συζήτηση, αυτός σπάνια τους επισκέπτεται.

Ο Καθηγούμενος με ευθύτητα και ιεροπρέπεια μας είπε ότι «Αυτή η πνευματική σχέση του π. Νεκταρίου Πέττα με την Μονή μας είναι δώρο του αγιασμένου πατρός του π. Νικολάου και είναι θεόσδοτη». Μας αφηγήθηκε τα εξής:

«Στις 30 Ιουνίου 2011, που εξεδήμησε εις Κύριον ο μακαριστός προκάτοχός μου, Καθηγούμενος αρχιμ. κυρός Φιλάρετος Κωνσταντακόπουλος του Κωνσταντίνου, μόλις η νεκροφόρα έφερε την σωρό του εδώ για να τον ετοιμάσουμε για την εξόδιο ακολουθία, εμείς οι πατέρες, λόγω της απώλειας του Πατρός μας ο οποίος ήταν μόνο 55 ετών, και της συγκίνησης της στιγμής εκείνης δεν είχαμε την ηρεμία να σκεφτούμε πώς να τον ντύσουμε για να τον τοποθετήσουμε στο Καθολικό για προσκύνηση. Ξαφνικά, εμφανίστηκε στην Μονή ένας νέος κληρικός. Πάνω στην απελπισία μας, τον ρωτήσαμε αν ήξερε τις λεπτομέρειες ένδυσης της σωρού κληρικού διότι αυτό έχει ιδιαίτερο τυπικό. Μας απάντησε πως ήξερε διότι είχε ενδύσει μαζί με τον τότε αρχιμ. κ. Χρύσανθο Στελλάτο τον αείμνηστο πατέρα του

ο οποίος ήταν ιερέας στην Πάτρα. Τον πήγαμε στον χώρο που ήταν το σκήνωμα του Γέροντος και του δώσαμε ευλογία να ετοιμάσει τον κεκοιμημένο σύμφωνα με το τυπικό της Εκκλησίας. Πραγματικά φρόντισε όλες τις λεπτομέρειες, ακόμα και το χέρι του Γέροντος ήταν στην θέση που προβλέπεται για ιερέα.

Ο κληρικός αυτός μας βρέθηκε σε μία δύσκολη στιγμή. Δεν γνωρίζαμε ποιος είναι. Μας είπε πως είχε πάρει την καλοκαιρινή του άδεια από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών για να πάει να δει την μητέρα του στην Πάτρα. Πρόσθεσε ότι σεβόταν τον αείμνηστο Γέροντα και πως τυχαία είχε έρθει ως προσκυνητής στην Μονή.

Εκ των υστέρων μάθαμε το όνομά του και καταλάβαμε ότι τον είχε φωτίσει ο αείμνηστος πατέρας του, π. Νικόλαος Πέττας, να έρθει. Όταν ζούσε, ο π. Φιλάρετος μας μιλούσε συνέχεια για την πνευματικότητα και την αγιότητα του π. Νικολάου και γιά το πνεύμα του Θεού που φώτιζε αυτόν τον ταπεινό –όπως τον χαρακτήριζε– κληρικό. Μας είχε πεί πως συνδέθηκαν πολύ την περίοδο που ο Γέροντάς μας διακονούσε στο μετόχι μας, στον Άγιο Αλέξιο στην Πάτρα. Σεβόταν πολύ τον π. Νικόλαο και πάντα ζητούσε την καθοδήγησή του. Πολλές φορές, όταν ο Γέροντας ήταν κουρασμένος και ήθελε έναν πνευματικό ρασοφόρο να του εμπιστευτεί δύσκολα θέματα –καταλαβαίνετε τι ευθύνες είχε ο Γέροντας ως ρασοφόρος και ως υπεύθυνος της Μονής– έλεγε στον συνεργάτη του τον κ. Ασημάκη, που κρατούσε το βιβλιοπωλείο στο Μετόχι, να πάρει τηλέφωνο τον π. Νικόλαο να έρθει να συζητήσουν.

[Συνεχίζεται]